

2A 19C2K147

Kard. Grzegorz Ryś
Ks. Andrzej Piotr Perzyński
Ks. Mirosław Stanisław Wróbel
Sławomir Jacek Żurek
Ks. Alfred Marek Wierzbicki

KOŚCIÓŁ
KATOLICKI
WOBEC ŻYDÓW
I JUDAIZMU

DOKUMENTY
STOLICY APOSTOLSKIEJ
(1965–2015)
I KOMENTARZE

chcielibyśmy się mylić...), że powszechna wiedza polskiego katolika co do naszego tematu nie wykracza poza *Nostra aetate* – o ile w ogóle do tego dokumentu się odnosi. Może właśnie dlatego tak łatwo jest w naszych publicznych dyskusjach bałamutnie prezentować – jako chrześcijańskie – tezy, które z dzisiejszym nauczaniem Kościoła nie mają nic wspólnego.

Nostra aetate (4) pozostanie na zawsze w dziejach Kościoła katolickiego dokumentem arcyważnym i przełomowym. Przede wszystkim z uwagi na trzy stwierdzenia – równie fundamentalne, co nieobecne (jeśli nie wprost kwestionowane przez wieki przez chrześcijan, z wielkimi teologami włącznie) – a mianowicie:

- 1) Żydzi nie przestali być narodem wybranym i nie zostali w tym względzie zastąpieni przez Kościół;
- 2) Żydzi (ani ówczesni, ani – tym bardziej – dzisiejsi) nie ponoszą odpowiedzialności za śmierć Jezusa;
- 3) Każda forma antysemityzmu – niezależnie od czasu i źródła (a więc także, a raczej przede wszystkim, ze strony chrześcijan) – zasługuje na całkowite potępienie.

Zapis tych tez ma charakter, powiedziałbym, konstytucyjny: uroczysty, autorytatywny, ale jednocześnie tylko kierunkowy i ogólny. Jak każda konstytucja wymaga więc przepisów wykonawczych, to znaczy kolejnych dokumentów, przekładających główne idee na konkretne realizacje i zastosowania, np. w obszarze przepowiadania czy katechezy, egzegezy biblijnej i tekstów liturgicznych itd. Bez nich nawet najwznioślejsze